

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 2T/5/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815010012
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Bielik
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2015:3815010012.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi na hlavnom pojednávaní dňa 28. 04. 2015 v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Bielika a prísediacich Ľudmily Hianikovej a Marty Gáplovskej v trestnej veci proti obžalovaným E. A. a Z. S.

r o z h o d o l :

Obžalovaní

X. E. A., nar. XX. XX. XXXX v D., trvale bytom D., 1. mája XXX/XX

2. Z. S., nar. XX. XX. XXXX v C., trvale bytom S., M. XXX/X

s ú v i n n í , ž e

1. Z. S. ako nezamestnaný a bez príjmu požiadal svoju družku E. A., v tej dobe na materskej dovolenke, aby dňa 23. 04. 2008 v Handlovej podpísala zmluvu o úvere číslo XXXXXXXX so spoločnosťou GE-Z., a.s., C., C. X , P.: XXXXXXXX, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 150 000 ,- Sk, ktorý sa zaviazala splatiť v 72 mesačných splátkach po 3 211 ,- Sk, pričom k žiadosti o úver predložila Z. S. zabezpečené falošné potvrdenie o zamestnaní u B. D.- CK X., S., kde nikdy nepracovala, čím poškodenej spoločnosti GE-Z. a.s., C., C. 7, P.: XXXXXXXX spôsobili škodu vo výške 7 684,17 eur (231 192 ,- Sk),

Obžalovaný Z. S.

2. hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojej dcéry N. S., nar. XX. XX. XXXX a rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi sp. zn. 13 NcP 207/2013 z 15. 04. 2003, právoplatným dňa 29. 04. 2003, bol zaviazaný prispievať na jej výživu sumou 1200 ,- Sk (39,83 eura), vždy do 20. dňa v mesiaci, následne rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi sp. zn. 9P 39/2009 z 25. 02. 2010, právoplatným dňa 23. 04. 2010, bol zaviazaný prispievať na jej výživu sumou 70 euro, s účinnosťou od 01. 09. 2009 vždy do 10. dňa v mesiaci do rúk matky dieťaťa H. Z., v období od 01. 07. 2009 do 28. 04. 2015 v Prievidzi, sa plneniu vyživovacej povinnosti úmyselne vyhýbal tým, že nemal vážny záujem o prácu, pokiaľ aj bol počas krátkeho obdobia zamestnaný, vyživovaciu povinnosť zamestnávateľom nenahlásil, nezaevidoval sa na V. a nepožiadaval o sprostredkovanie práce, nikde nepracoval, čím zostal dlhovať Nataši Z. na výživnom sumu 4 839,67 eura ,

t e d a:

obžalovaná E. A. v bode 1

- od iného vylákala úver tým, že ho uviedla do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru, a tak mu spôsobila väčšiu škodu

obžalovaný Z.r v bode 1

- naviedol iného, aby od iného vylákal úver tým, že ho uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru, a tak mu spôsobil väčšiu škodu

obžalovaný Z. v bode 2

- najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas

t ý m s p á c h a l i

obžalovaná Katarína A. v bode 1

- zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, 3 písm. a) Trestného zákona číslo 300 /2005 Zbierky zákonov (ďalej Tr. zák.)

obžalovaný Z. S. v bode 1

- návod na zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 21 ods. 1 písm. b) Tr. zák.

-

obžalovaný Z. S. v bode 2

- prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. a za to sa

a z a t o s a

o d s u d z u j ú:

Obžalovaná E. A.

Podľa § 222 ods. 3, § 51 ods. 1, § 38 ods. 3, § 36 písm. l) Tr. zák. k trestu odňatia slobody s probačným dohľadom v trvaní 3 (tri) roky, výkon ktorého sa jej podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. podmiennečne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 3 písm. c) Tr. zák. súd u k l a d á obžalovanej E. A. obmedzenie spočívajúce v zákaze stretávania sa s obžalovaným Z. S., nar. XX.X.XXXX.

Obžalovaný Z. S.

Podľa § 222 ods. 3, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2, § 38 ods. 4, § 37 písm. h), § 39 ods. 1 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. pre výkon trestu sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zároveň z r u š u j e výrok o treste, ktorý bol uložený obžalovanému Z. S. trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza č. 3T 189/2014, zo dňa 7.1.2015, právoplatný dňa 24.1.2015, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obžalovaní E. A. a Z. S. sú povinní uhradiť spoločne a nerozdielne poškodenej strane G. E. K., s.r.o., so sídlom W. 5, XXX XX C., P.: XX XXX XXX, škodu vo výške 7 XX4,41 eura.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. sa poškodená strana G. E. K., s.r.o., so sídlom W. 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 XXX 803 so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na občiansko-súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

K. na hlavnom pojednávaní, potom čo podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku prijal vyhlásenie oboch obžalovaných v súvislosti so skutkom pod bodom 1 tohto rozsudku a neprijal vyhlásenie obžalovaného S. podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku v súvislosti so skutkom pod bodom 2 tohto rozsudku, v súvislosti so skutkom pod bodom 1 vykonal dokazovanie len ohľadne výrokov o treste a náhrade škody. V súvislosti so skutkom pod bodom 2 vypočul obžalovaného S., svedkyňu Z., podľa § 269 Trestného poriadku zo spisu 3T 21/2015 oboznámil: úradný záznam číslo listu 59, rodný list číslo listu 60, rozsudky číslo listu 61 - 63, potvrdenie o návšteve školy číslo listu 64, správy číslo listu 65 - 86, informáciu od súdneho exekútora číslo listu 90, výpis z evidencie priestupkov číslo listu 92 - 93, správu povesti číslo listu 94, register trestov číslo listu 95. Zo spisu 2T 5/2015 (skutok pod bodom 1) podľa § 269 Trestného poriadku oboznámil: register trestov číslo listu 78, 105 - 106, 140, 167, 168, výpis z evidencie priestupkov číslo listu 169 - 170, trestný rozkaz číslo listu 189 - 180, listinný dôkaz číslo listu 184, zmluvu o úvere číslo listu 50 - 55, 60 - 69, register trestov číslo listu 186 - 187.

Obžalovaný S. ku skutku pod bodom 2 okrem iného uviedol, že počas žalovaného obdobia sa snažil nájsť si prácu, tvrdí, že z jeho strany nebol úmysel výživné neplatiť. Mal problémy nájsť si primerané zamestnanie, pretože od detstva trpí migrénou. Aj keď si našiel zamestnanie, trvalo to len krátko, pretože jeho zdravotné problémy zamestnávateľovi nevyhovovali. V žalovanom období pracoval ako predavač mäsa, určitú dobu pracoval v kozmetickom salóne ako masér, mal aj krátkodobé brigády v zahraničí. Pracoval aj na výletnej lodi, bolo to pred 01. 07. 2009. Na otázku prokurátora, či keď sa zamestnal, oznámil zamestnávateľom, že má vyživovaciu povinnosť, uviedol, že nevedel o tom, že to mal oznámiť. Na ďalšiu otázku prokurátora, či sa zaevidoval na úrade práce ako nezamestnaný uviedol, že nie, pripadalo mu to zbytočné, pretože prácu si hľadal aj v zahraničí a nestíhal sa chodiť hlásiť na úrad práce, taktiež aj preto, že v minulosti bol evidovaný na úrade práce a k ničomu to nevedlo. Na otázku aké príjmy mal po 01. 07. 2009 uviedol, že v mäso priemysle mal príjem vo výške minimálnej mzdy plus nejaké peniaze na ruku. Čo sa týka ďalších zamestnaní, tu mal príjem 300 až 400 euro mesačne. Na otázku prečo neplatiť výživné z týchto peňazí uviedol, že peňazí nebolo toľko, aby sa mohol o seba postarať a zároveň výživné platiť. Na otázku samosudcu, akú sumu výživného zaplatil od septembra 2014, kedy bol zrealizovaný príkaz na zatknutie a obžalovaný nebol vzatý do väzby, obžalovaný uviedol, že zatiaľ nezaplatil nič. Za obdobie od 01. 07. 2009 doteraz nezaplatil ani jedno euro výživného. Na otázku samosudcu, či je obžalovaný aktuálne zamestnaný uviedol, že nie. Zatiaľ nie je vedený na úrade práce ako nezamestnaný. Na ďalšiu otázku samosudcu, že v prípravnom konaní neuvádzal zdravotné problémy, ktoré uviedol dnes na pojednávaní - migrénu, uviedol, že vo výpovediach v prípravnom konaní to neuvádzal. Vtedy to nebral ako podstatnú skutočnosť.

Svedkyňa Z. ku skutku pod bodom 2 okrem iného uviedla, že obžalovaný jej neplatí výživné od 01. 07. 2009. Obžalovaný sa žiadnym spôsobom o dieťa nezaujíma. Počas žalovaného obdobia sa s obžalovaným nekontaktovala. Dokázala zo svojich príjmov zabezpečiť výchovu dcéry. Pomáhali jej rodičia a staršie deti. Od 01. 07. 2009 doteraz jej obžalovaný na výživné nezaslal ani euro, dostáva náhradné výživné. Je pravda, že obžalovaný bol stíhaný za neplatenie výživného aj v období pred 01. 07. 2009, vtedy dlžné výživné dodatočne zaplatil. Nevie nič o tom, že by obžalovaný mal zdravotné problémy, chronické migrény.

Na čísle listu 179 - 180 sa nachádza trestný rozkaz Okresného súdu Prievidza číslo 3 T 189/2014 zo dňa 07. 01. 2015, ktorým bol obžalovaný S. uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody 18 mesiacov výkon, ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 30 mesiacov.

V spise 3T 21/2015 sa na čísle listu 61 nachádza rozsudok Okresného súdu Prievidza číslo 13NcP 207/2003 zo dňa 15. 04. 2003, právoplatný dňa 29. 04. 2003, ktorým bol obžalovaný S. zaviazaný s účinnosťou od 01. 12. 2002 platiť na maloletú N. výživné 1 200 slovenských korún (39,83 eura), vždy do 20. dňa v mesiaci.

Na čísle listu 62 - 63 sa nachádza rozsudok Okresného súdu Prievidza číslo 9P 39/2009 zo dňa 25. 02. 2010, právoplatný dňa 11. 05. 2010, ktorým bola vyživovacia povinnosť od 01. 09. 2009 zvýšená na sumu 70 euro mesačne, ktorú bol obžalovaný S. povinný platiť do 10. dňa v mesiaci.

Na čísle listu 73 sa nachádza správa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza zo dňa 15. 12. 2014, z ktorej vyplýva, že obžalovaný S. bol naposledy evidovaný ako uchádzač o zamestnanie v období od 07. 02. 2001 do 28. 02. 2001 .

Na čísle listu 84 sa nachádza správa živnostníčky M. E. z ktorej vyplýva že obžalovaný S. v období od 22. 3. 2010 do 31. 7. 2010 pracoval ako masér v salóne O., ulica M. 3, Z. - E. II. Pracovný pomer bol s dohodnutý na dobu do 31. 7. 2010. Obžalovaný S. žiadnu vyživovaciu povinnosť nenahlásil.

Na čísle listu 85 sa nachádza správa od firmy Z. S., maloobchod Z., podľa správy obžalovaný S. bol u nich zamestnaný od 18. 10. 2010 do 18. 11. 2010 ako predavač, pracovný pomer bol ukončený v skúšobnej dobe dohodou, v mesiaci október 2010 zarobil v čistej mzde 121,48 eura a v mesiaci november 2010 184,28 eura.

Na čísle listu 90 sa nachádza správa od súdneho exekútora A.. E., podľa ktorej v exekučnom konaní Ex 251/10 vo veci vymoženía istiny 709,66 eura s príslušenstvom sa odo dňa podania správy dňa 16. 12. 2014 nepodarilo dosiahnuť ani čiastočné vymoženie pohľadávky, pretože povinnému Z. S. sa uznesenie nepodarilo doručiť.

Po vyhodnotení všetkých dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní, dospel súd k záveru, že bolo preukázané, že obžalovaný A. a S. sa dopustili skutku pod bodom 1 tohto rozsudku, čím naplnila obžalovaná A. všetky zákonné znaky zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, 3 písm. a) Trestného zákona a obžalovaný S. všetky zákonné znaky návodu na zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 21 ods. 1 písm. b) Trestného zákona. Trestná činnosť oboch obžalovaných okrem ich vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestnom poriadku, ktoré súd na začiatku hlavného pojednávania prijal, bola preukázaná aj obsahom listinných dôkazov, ktoré boli zabezpečené v prípravnom konaní a ktoré boli pre potreby rozhodovania o treste a o náhrade škody na hlavnom pojednávaní oboznámené. Vykonaným dokazovaním bolo tiež preukázané, že obžalovaný S. sa dopustil skutku pod bodom 2 tohto rozsudku, čím naplnil všetky zákonné znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona. Trestná činnosť v bode 2 tohto rozsudku bola obžalovanému preukázaná najmä výpoveďou svedkyne Z. na hlavnom pojednávaní, taktiež obsahom vyššie konštatovaných správ a ďalšími listinnými dôkazmi, ktoré boli zabezpečené v prípravnom konaní. Obrana obžalovaného, spočívajúca v tom, že on nemal úmysel výživné neplatiť len výživné platiť nemohol z toho dôvodu, že nemal dostatok finančných prostriedkov na platenie výživného, je dostatočne vyvrátená vykonaným dokazovaním a je právne irelevantná. Na jednej strane obžalovaný v období od 01. 07. 2009 až do 06. 02. 2015 nezaplatil svedkyne Z. na výživné ani jedno euro, ale z prevedeného dokazovania je zrejmé, že zamestnania, ktoré uvádzal, že mal v žalovanom období boli len krátkodobé, avšak ani počas týchto krátkodobých zamestnaní si žiadnym spôsobom ani čiastočne vyživovaciu povinnosť neplnil. Taktiež si neplnil vyživovaciu povinnosť ani v čase, keď podľa vlastného vyjadrenia brigádoval a to aj v zahraničí. Ak je pravdivá obrana obžalovaného, že nemal finančné prostriedky na platenie výživného je zvláštne, že od roku 2001 nie je evidovaný ako nezamestnaný, pričom podľa správy úradu práce sociálnych vecí a rodiny od uvedeného obdobia do podania správy evidovali voľné pracovné miesta, ktoré by mohol obžalovaný využiť na zamestnanie sa. Podľa názoru súdu, obrana obžalovaného v súvislosti s neplnením vyživovacej povinnosti je účelová, vedená snahou zbaviť sa trestnej zodpovednosti a dostatočne vyvrátená vykonaným dokazovaním. Je zrejmé, že obžalovanému vyhovoval spôsob života aký viedol v žalovanom období a žiadnym spôsobom tento spôsob života nechcel zmeniť, nemal záujem o riadne zamestnanie a riadne platenie výživného.

Obžalovaná A. ako vyplýva z registra trestov bola doteraz jedenkrát súdne trestaná, hľadá sa na ňu ako keby tu nebola odsúdená. Doteraz nebola postihnutá v priestupkovom konaní.

Obžalovaný S. bol doteraz jedenkrát súdne trestaný a to vyššie konštatovaným trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza číslo 3T 189/2014 zo dňa 07. 01. 2015, právoplatným dňa 24. 01. 2015. Trikrát bol postihnutý za priestupok v oblasti dopravy.

Pri ukladaní trestov sa súd riadil ustanovením § 34 ods. 4 Trestného poriadku a v prípade obžalovanej A., pri existencii jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, za použitia ustanovenia § 51 ods. 1 Trestného zákona uložil tejto trest odňatia slobody s probačným dohľadom v trvaní 3 roky, výkon ktorého jej podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky. Takto uložený trest podľa názoru súdu dostatočne vystihuje spoločenskú nebezpečnosť konania obžalovanej A. a jej podiel na spáchaní trestnej činnosti v bode 1 tohto rozsudku a ide o trest potrebný na ochranu spoločnosti pred páchaním obdobnej trestnej činnosti. Počas skúšobnej doby sa nesmie obžalovaná A. dopustiť úmyselnej trestnej činnosti, lebo ak za úmyselnú trestnú činnosť bude právoplatne odsúdená, v tejto trestnej veci by jej hrozila premena podmiennečného trestu na trest nepodmiennečný. Súd zároveň menovanej uložil aj obmedzenie spočívajúce v tom, že má zákaz stretávať sa s obžalovaným S.. V prípade obžalovaného S., u ktorého zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, súd tomuto uložil za použitia ustanovenia § 42 ods. 1, § 41 ods. 2, a § 39 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky. Pre výkon trestu ho

zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože doteraz nebol vo výkone trestu za úmyselnú trestnú činnosť. Súd uložil obžalovanému S. nepodmienečný trest z toho dôvodu, že časti trestnej činnosti, neplnenia vyživovacej povinnosti v období od 24. 01. 2015 do 28. 04. 2015, sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia vo veci Okresného súdu Prievidza číslo 3T 189/2014 a tiež aj z toho dôvodu, že jeho podiel na spáchaní trestnej činnosti v bode 1 tohto rozsudku je väčší ako v prípade obžalovanej A.. Vzhľadom na ustanovenie § 41 ods. 2, § 38 ods. 4 Trestného zákona pripadalo do úvahy uložiť obžalovanému S. vyšší trest ako trest, ktorý mu bol nakoniec uložený vo výmere 3 rokov. V tomto smere súd využil ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona a uložil trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby, pretože mal za to vzhľadom na okolnosti prípadu a vzhľadom na pomery páchatel'a by použitie trestnej sadzby stanovenej týmto zákonom bolo neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, ktorý uložil vo výmere 3 rokov. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zároveň zrušil výrok o treste, ktorý bol obžalovanému S. uložený trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza číslo 3T 189 /2014 zo dňa 07. 01. 2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24. 01. 2015 ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad. V rámci adhézneho konania súd rozhodol podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku o povinnosti oboch obžalovaných, v súvislosti so skutkom pod bodom 1, uhradiť poškodenej strane škodu vo výške 7 354,41 eura, nakoľko výška škody v tomto rozsahu bola v konaní vydokladovaná a preukázaná. Vzhľadom na to, že poškodená strana požadovala náhradu škody vo väčšom rozsahu, so zvyškom nároku na náhradu škody bola poškodená strana odkázaná na občiansko - súdne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia, cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne.